

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 229/2013

af 13. marts 2013

om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 ⁽³⁾ er der fastsat særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de problemer, der skyldes de særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Disse foranstaltninger gennemføres ved hjælp af et støtteprogram, som er et væsentligt værktøj til at forsyne de pågældende øer med landbrugsprodukter og til at støtte den lokale landbrugsproduktion. Med henblik på behovet for at ajourføre de nuværende foranstaltninger, herunder dem som følger af Lissabontraktatens ikrafttræden, bør forordning (EF) nr. 1405/2006 ophæves og erstattes af en ny forordning.

(2) De grundlæggende mål, som ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav bidrager til at nå, bør præciseres.

(3) Der er endvidere behov for at præcisere indholdet af støtteprogrammet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (»støtteprogrammet«), som i overensstem-

melse med nærhedsprincippet bør udarbejdes af Grækenland på det mest hensigtsmæssige geografiske plan og forelægges for Kommissionen til godkendelse.

(4) For at målene for ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav bedre kan nås, bør støtteprogrammet indeholde foranstaltninger, der sikrer forsyningen med landbrugsprodukter og opretholdelsen og udviklingen af den lokale landbrugsproduktion. Programmeringsniveauet bør bringes tættere på de pågældende områder, og det bør tilstræbes, at tilgangen med partnerskab mellem Kommissionen og Grækenland systematiseres. Kommissionen bør vedtage procedurer og indikatorer for at sikre en gnidningsløs gennemførelse og passende overvågning af programmet.

(5) De myndigheder, Grækenland har udpeget, kan i overensstemmelse med nærhedsprincippet og for at sikre fleksibilitet, som er principper, der ligger til grund for den programmeringsstrategi, som er vedtaget for ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, foreslå ændringer af programmet for at tilpasse det til forholdene på disse øer. Med henblik på dette bør de kompetente lokale og regionale myndigheder og andre aktører tilskyndes til at engagere sig i større omfang. Af samme årsag bør proceduren for ændring af programmet tilpasses efter, hvor relevant hver type ændring er.

(6) De særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for nogle af de mindre øer i Det Ægæiske Hav, medfører ekstra transportomkostninger ved levering af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum, forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer til landbruget. Endvidere påfører objektive faktorer i forbindelse med øernes status som øsamfund og deres afstand fra markederne de erhvervsdrivende og producenterne på disse øer yderligere ulemper, som er stærkt hæmmende for deres virksomhed. I visse tilfælde befinder de erhvervsdrivende og producenterne sig i »øsamfund i dobbelt forstand« bestående i det forhold, at forsyningerne finder sted via andre øer. Disse ulemper kan afhjælpes ved, at priserne på disse vigtige produkter sænkes. Der bør derfor indføres en særlig forsyningsordning for at sikre disse mindre øers forsyning og udligne de ekstraomkostninger, som skyldes deres status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne.

(7) De problemer, som gør sig gældende for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, skærpes af øernes beskedne størrelse. For at sikre de påtænkte foranstaltningers effektivitet bør foranstaltningerne gælde for alle øer i Det Ægæiske Hav, undtagen Kreta og Evia.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 82.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning af 25.2.2013.

⁽³⁾ EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1.

- (8) For effektivt at nå målet om at nedsætte priserne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, udligne ekstraomkostningerne som følge af øernes status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne og samtidig bevare EU-produkternes konkurrenceevne bør der ydes støtte til levering af EU-produkter til disse øer. Støtten bør være baseret på ekstraomkostningerne ved levering til de mindre øer i Det Ægæiske Hav og, når det drejer sig om rå- og hjælpestoffer til landbruget eller produkter til forarbejdning, ekstraomkostningerne som følge af øernes status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne.
- (9) For at undgå spekulation, der vil kunne skade de endelige brugere på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, bør det fastsættes, at det kun er produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, der kan omfattes af den særlige forsyningsordning.
- (10) Da de mængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, er begrænset til forsyningsbehovene på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, bør ordningen ikke være til hinder for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Desuden bør de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning ikke medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Det bør derfor forbydes at forsende eller eksportere disse produkter fra de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Det bør dog være tilladt at forsende eller eksportere disse produkter, hvis den fordel, der følger af den særlige forsyningsordning, betales tilbage.
- (11) Der bør tillades handel med forarbejdede produkter mellem de mindre øer i Det Ægæiske Hav, og transportomkostningerne for disse produkter bør nedbringes for at give øerne mulighed for samhandel. Der bør også tages hensyn til handelsmønstrene i forbindelse med den regionale samhandel og den traditionelle eksport og forsendelse til resten af Unionen og tredjelande, og der bør for alle disse regioner tillades eksport af forarbejdede produkter i et omfang svarende til de traditionelle handelsmønstre.
- (12) For at nå den særlige forsyningsordnings mål bør de økonomiske fordele ved ordningen afspejles i produktionsomkostningerne og nedbringe de priser, som de endelige brugere betaler. Indrømmelsen af fordele bør derfor betinges af, at de faktisk videregives, og der bør føres den nødvendige kontrol.
- (13) Der bør fastsættes regler for, hvordan ordningen skal fungere, navnlig vedrørende oprettelse af et register over erhvervsdrivende og en licensordning baseret på licenser som omhandlet i artikel 161 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾.
- (14) Unionens politik til fordel for den lokale produktion på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1405/2006, har været rettet mod mange forskellige produkter og foranstaltninger til fremme af produktion, afsætning eller forarbejdning af disse produkter. Foranstaltningerne har vist sig at være effektive og har sikret, at landbrugsaktiviteterne er blevet videreført og udviklet. Unionen bør fortsat støtte den lokale produktion, som er en grundlæggende faktor for den miljømæssige, sociale og økonomiske ligevægt på de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Erfaringen viser, at et styrket partnerskab med de lokale myndigheder, på samme måde som i politikken til udvikling af landdistrikterne, kan gøre det lettere på en mere målrettet måde at imødegå øernes særlige problemer. Den lokale produktion bør derfor fortsat støttes via det støtteprogram, der for første gang blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1405/2006. Der bør i den forbindelse lægges vægt på at bevare den traditionelle landbrugsarv og produktionsmetodernes og de lokale og økologiske produkters traditionelle karakteristika.
- (15) Det bør fastsættes, hvilke oplysninger der som et minimum bør gives i støtteprogrammet for at fastlægge foranstaltningerne for den lokale landbrugsproduktion, navnlig en beskrivelse af forholdene, den foreslåede strategi, målene og foranstaltningerne. De principper, der ligger til grund for, at disse foranstaltninger hænger sammen med Unionens andre politikker, bør fastslås for at undgå, at støtteforanstaltninger bliver uforenelige eller overlapper hinanden.
- (16) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør støtteprogrammet også kunne indeholde foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand.
- (17) Landbrugere på de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør tilskyndes til at levere kvalitetsprodukter, og afsætningen heraf bør fremmes.
- (18) Der kan dispenseres fra Kommissionens faste praksis om ikke at tillade statslig driftsstøtte til produktion, forarbejdning, afsætning og transport af landbrugsprodukter, der falder ind under bilag I i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«), for derved at afbøde de særlige vanskeligheder for landbrugsproduktionen på de mindre øer i Det Ægæiske Hav som følge af deres status som øsamfund, deres lille størrelse, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter og deres afstand fra markederne.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(19) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke resultere i en nedgang i den særlige støtte, som de mindre øer i Det Ægæiske Hav hidtil har fået. For at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger bør Grækenland derfor råde over beløb svarende til den støtte, som Unionen allerede har ydet i henhold til forordning (EF) nr. 1405/2006.

(20) Siden 2007 er behovet for vigtige produkter steget på de mindre øer i Det Ægæiske Hav på grund af udviklingen i husdyrbestanden og befolkningspresset. Derfor bør den andel af budgettet, som Grækenland bør kunne anvende til den særlige forsyningsordning for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, forhøjes.

(21) For at gøre det muligt for Grækenland at vurdere alle elementerne i gennemførelsen af støtteprogrammet i det foregående år og gøre det muligt at forelægge Kommissionen en fuldstændig evalueringsrapport bør datoen for forelæggelsen af denne rapport udskydes fra den 30. juni til den 30. september i året efter referenceåret.

(22) Kommissionen bør pålægges senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en generel rapport om virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne forordning, om nødvendigt ledsaget af passende anbefalinger.

(23) For at sikre, at den med denne forordning indførte ordning kan fungere efter hensigten, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 tillægges Kommissionen for så vidt angår supplering eller ændring af visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af ordningen til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav i forhold til andre lignende ordninger og undgå konkurrenceforvridning og forskelsbehandling af de erhvervsdrivende bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.

(25) For at sikre øjeblikkelig anvendelse af de påtænkte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG MÅL

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastsættes særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de vanskeligheder, der er forårsaget af de mindre øer i Det Ægæiske Hav (»de mindre øer«) status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne.

2. I denne forordning forstås ved »de mindre øer« alle øerne i Det Ægæiske Hav med undtagelse af Kreta og Evia.

Artikel 2

Mål

1. De særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, bidrager til at nå følgende mål:

- a) at sikre de mindre øers forsyninger af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum eller forarbejdning og som rå- og hjælpestoffer til landbruget, ved at udligne de ekstraomkostninger, som skyldes deres status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne
- b) at bevare og udvikle landbruget på de mindre øer, herunder produktionen, forarbejdningen, afsætningen og transporten af lokale uforarbejdede og forarbejdede produkter.

2. Målene i stk. 1 gennemføres ved hjælp af de foranstaltninger, der er anført i kapitel III, IV og V.

KAPITEL II

STØTTEPROGRAM

Artikel 3

Fastlæggelse af støtteprogrammet

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, fastlægges ved et støtteprogram, der omfatter:

- a) en særlig forsyningsordning som fastlagt i kapitel III og

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- b) særlige foranstaltninger for den lokale landbrugsproduktion som fastlagt i kapitel IV.

2. Støtteprogrammet etableres på det geografiske plan, som Grækenland finder, er det mest hensigtsmæssige. Det udarbejdes af de lokale og regionale myndigheder, som Grækenland har udpeget, og medlemsstaten forelægger det efter høring af de ansvarlige myndigheder og organisationer på det relevante lokale niveau for Kommissionen til godkendelse, jf. artikel 6.

Artikel 4

Forenelighed og sammenhæng

1. Foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, skal være forenelige med EU-retten. Sådanne foranstaltninger skal hænge sammen med andre af Unionens politikker og dertil hørende tiltag.

2. Det sikres, at der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, og de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik, navnlig fælles markedsordninger, landdistriktsudvikling, produktkvalitet, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse.

Navnlig må en foranstaltning i henhold til denne forordning ikke finansieres som:

- a) supplerende støtte til præmie- eller støtteordninger, der er indført i henhold til en fælles markedsordning, medmindre der foreligger undtagelsestilfælde, der begrundes på grundlag af objektive kriterier
- b) støtte til forskningsprojekter, foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter eller foranstaltninger, der er berettiget til EU-finansiering i henhold til Rådets beslutning 2009/470/EF af 25. maj 2009 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾
- c) støtte til foranstaltninger, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽²⁾.

Artikel 5

Støtteprogrammets indhold

Støtteprogrammet omfatter:

- a) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende årlig finansieringsoversigt over de midler, som skal tilvejebringes

⁽¹⁾ EUT L 155 af 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

- b) bevis for de forskellige programforanstaltningers indbyrdes forenelighed og sammenhæng samt med de kvantitative kriterier og indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering

- c) tiltag, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af programmet, herunder informering af offentligheden, overvågning og evaluering, samt angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering

- d) udpegelse af de kompetente myndigheder og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet, og af myndigheder, organer, arbejdsmarkedsparter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer samt angivelse af resultaterne af de høringer, der er foretaget.

Artikel 6

Godkendelse og ændringer af programmet

1. Støtteprogrammet er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 1405/2006 og finansieres under den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2 og 3.

Programmet omfatter en foreløbig forsyningsopgørelse med angivelse af produkter, mængder og støtte til forsyninger fra Unionen samt et støtteprogram for den lokale produktion.

2. Afhængigt af den årlige evaluering af gennemførelsen af støtteprogrammets foranstaltninger kan Grækenland forelægge Kommissionen behørigt begrundede forslag til ændring af foranstaltningerne inden for den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2 og 3, for bedre at tilpasse dem til de mindre øers krav og den foreslåede strategi. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurerne for vurdering af, hvorvidt de foreslåede ændringer er forenelige med EU-retten, og for afgørelse af, om de skal godkendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

3. De procedurer, der fastsættes i gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 2, kan differentieres på grundlag af følgende elementer: betydningen af de ændringer, som Grækenland foreslår for så vidt angår indførelse af nye foranstaltninger; hvorvidt ændringerne i det budget, der er afsat til foranstaltningerne, er væsentlige; ændringer i mængderne og støtteniveauer for produkter i de foreløbige forsyningsopgørelser; samt enhver ændring i de koder og beskrivelser, der er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif ⁽³⁾.

⁽³⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter endvidere for hver procedure hyppigheden, med hvilken anmodninger om ændringer kan fremsættes, samt de tidsrammer, som de godkendte ændringer skal gennemføres inden for.

Artikel 7

Kontrol og overvågning

Grækenland fører kontrol ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende mindstekravene til den kontrol, som Grækenland skal gennemføre.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende procedurerne og fysiske og finansielle indikatorer for at sikre en effektiv overvågning af gennemførelsen af programmet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

KAPITEL III

SÆRLIG FORSYNINGSORDNING

Artikel 8

Foreløbig forsyningsopgørelse

1. Der fastsættes en særlig forsyningsordning for de af Unionens landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaten (»landbrugsprodukterne«), og som på de mindre øer er vigtige til konsum eller til forarbejdning af andre produkter eller som rå- og hjælpestoffer til landbruget.

2. Grækenland udarbejder på det geografiske plan, det finder mest hensigtsmæssigt, en foreløbig forsyningsopgørelse over de mindre øers årlige forsyningsbehov, hvad angår landbrugsprodukterne.

Der kan udarbejdes en særskilt foreløbig opgørelse over behovene hos de virksomheder, der emballerer eller forarbejder produkter til det lokale marked, til videreforsendelse til resten af Unionen eller til eksport til tredjelande som led i traditionel samhandel, jf. artikel 13, stk. 2 og 3.

Artikel 9

Den særlige forsyningsordnings virkemåde

1. Der ydes støtte til levering af landbrugsprodukter til de mindre øer.

Støtten fastsættes for hvert enkelt af de pågældende produkter under hensyntagen til de meromkostninger, der er forbundet

med afsætning af produkterne til de mindre øer, beregnet af de havne på det græske fastland, som forsyningerne normalt sendes fra, samt af havnene på de øer, hvor varerne transiterer eller indlades til de øer, der er endeligt bestemmelsessted. I forbindelse med rå- og hjælpestoffer til landbruget eller produkter til forarbejdning tages der ved fastsættelsen af støtten hensyn til meromkostningerne i forbindelse med øernes status som øsamfund, deres lille størrelse og deres afstand fra markederne.

2. Kun landbrugsprodukter af sund og sædvanlig handelskvalitet er omfattet af den særlige forsyningsordning.

Artikel 10

Gennemførelse

Den særlige forsyningsordning gennemføres på en sådan måde, at der især tages hensyn til:

- a) de mindre øers særlige behov og til præcise kvalitetskrav
- b) traditionel samhandel med havne på det græske fastland og mellem øerne i Det Ægæiske Hav
- c) de økonomiske aspekter ved den påtænkte støtte
- d) når det er relevant, det forhold, at mulighederne for udvikling af den lokale produktion ikke må indskrænkes.

Artikel 11

Licenser

1. Der ydes støtte i henhold til artikel 9, stk. 1, mod fremlæggelse af en licens.

Licenser udstedes kun til erhvervsdrivende, der er optaget i et register, de kompetente myndigheder fører.

Licenserne kan ikke overdrages.

2. Der kræves ingen sikkerhedsstillelse ved ansøgning om licens. Den kompetente myndighed kan imidlertid, i den udstrækning det er nødvendigt for at sikre korrekt anvendelse af denne forordning, kræve, at der stilles en sikkerhed svarende til den i artikel 12 omhandlede fordel. I sådanne tilfælde finder artikel 34, stk. 1, 4, 5, 6, 7 og 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽¹⁾ anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 vedrørende fastsættelse af betingelserne for registrering af de erhvervsdrivende i registret og de erhvervsdrivendes fulde udøvelse af deres rettigheder til at deltage i den særlige forsyningsordning.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at Grækenland anvender denne artikel ensartet, særlig med hensyn til gennemførelsen af licensordningen og de af de erhvervsdrivende ved registreringen påtagne forpligtelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 12

Overførelse af fordel

1. Tildelingen af støtte i henhold til den særlige forsyningsordning er betinget af, at den deraf følgende økonomiske fordel rent faktisk overføres til den endelige bruger, der afhængigt af det enkelte tilfælde kan være forbrugeren, når det drejer sig om produkter til direkte konsum, den sidste forarbejdnings- eller emballeringsvirksomhed, når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- eller emballeringsindustrien, eller landbrugeren, når det drejer sig om produkter, der skal anvendes til foder eller som rå- og hjælpestoffer til landbruget.

Den i første afsnit omhandlede fordel svarer til støttebeløbet.

2. For at sikre, at stk. 1 anvendes ensartet, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af reglerne i stk. 1, herunder navnlig betingelserne for medlemsstatens kontrol af, at fordelene rent faktisk overføres til den endelige bruger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 13

Eksport til tredjelande og forsendelse til resten af Unionen

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af de krav, der skal være opfyldt, for at produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, må eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Unionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

Disse krav omfatter navnlig tilbagebetaling af den støtte, som er modtaget i henhold til den særlige forsyningsordning.

Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

2. Stk. 1, første afsnit, gælder ikke for produkter, der er forarbejdet på de mindre øer under anvendelse af

landbrugsprodukter, som er omfattet af den særlige forsyningsordning, og:

- a) som eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Unionen inden for de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel forsendelse og traditionel eksport
- b) som eksporteres til tredjelande som led i regional samhandel under overholdelse af bestemmelsessteder og detaljerede bestemmelser, som Kommissionen fastlægger
- c) som forsendes mellem de mindre øer.

Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

Der ydes ingen restitutioner ved eksport af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de maksimale mængder af de i litra a) nævnte produkter og de i litra b) nævnte detaljerede bestemmelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

3. Forarbejdning, der kan give anledning til traditionelle forsendelser eller traditionel samhandel, skal med de fornødne ændringer opfylde de gældende betingelser for forarbejdning under toldkontrol, der er fastsat i EU-lovgivningen, idet der ses bort fra alle sædvanlige behandlinger.

Artikel 14

Kontrol og sanktioner

1. Der føres administrativ kontrol ved indførsel til de mindre øer og ved eksport eller forsendelse herfra af landbrugsprodukter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende mindstekravene til den kontrol, som Grækenland skal gennemføre. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

2. Opfylder den erhvervsdrivende ikke sine forpligtelser som omhandlet i artikel 11 skal den kompetente myndighed, uden at dette berører eventuelle sanktioner i henhold til national ret, bortset fra tilfælde hvor der foreligger force majeure eller ekstraordinære klimatiske forhold:

- a) kræve den fordel, den erhvervsdrivende har fået indrømmet, tilbagebetalt

- b) midlertidigt suspendere eller tilbagekalde den erhvervsdrivendes registrering, afhængigt af hvor alvorlig overtrædelsen er.

3. Sørger en erhvervsdrivende ikke for den i artikel 11 omhandlede optagelse, suspenderes vedkommendes ret til at ansøge om licenser af den kompetente myndighed for en periode på 60 dage efter udløbet af denne licens, bortset fra tilfælde hvor der foreligger force majeure eller ekstraordinære klimatiske forhold. Efter suspensionsperioden er udstedelsen af yderligere licenser betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til størrelsen af den indrømmede fordel i en periode, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed vedtager de nødvendige foranstaltninger med henblik på genanvendelse af de produktmængder, der er blevet disponible, som følge af at allerede udstedte licenser slet ikke eller kun delvis er blevet udnyttet eller er blevet annulleret, eller fordi fordelene er blevet tilbagebetalt.

KAPITEL IV

FORANSTALTNINGER TIL FORDEL FOR DEN LOKALE LANDBRUGSPRODUKTION

Artikel 15

Foranstaltninger

1. Støtteprogrammet indeholder de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de forskellige former for lokal landbrugsproduktion på de mindre øer videreføres og udvikles inden for det anvendelsesområde, der er fastsat i tredje del, afsnit III, i traktaten.

2. Den del af programmet, der vedrører foranstaltninger for den lokale produktion, skal mindst indeholde følgende:

- a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, mangler og muligheder og de finansielle midler, der er anvendt
- b) en beskrivelse af den foreslåede strategi, valgte prioriteter og kvantificerede generelle og operationelle mål og en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale virkning, herunder virkning på beskæftigelsen
- c) en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger, særlig støtteordninger til gennemførelse af dem og eventuelt oplysninger om behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter,

uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende foranstaltninger

- d) en liste over støtte, der udgør direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽¹⁾

- e) den støtte, der er fastsat for de enkelte foranstaltninger, og det overslag, der er fastsat for de enkelte tiltag for at nå et eller flere af programmets mål.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende krav til udbetaling af den støtte, der er omhandlet i stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

4. Programmet kan indeholde foranstaltninger til fremme af produktionen, forarbejdningen, afsætningen og transporten af de mindre øers uforarbejdede og forarbejdede landbrugsprodukter.

Hver foranstaltning kan opdeles i tiltag. For hvert tiltag i programmet fastsættes mindst følgende:

- a) modtagere
- b) betingelser for støtteberettigelse
- c) enhedsstøttebeløb.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 vedrørende betingelser for fastsættelse af den støtte, der ydes til afsætning og transport af uforarbejdede og forarbejdede produkter uden for det område, hvor de er produceret, og eventuelt vedrørende betingelser for fastsættelse af de produktmængder, der kan ydes støtte til.

Artikel 16

Kontrol og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb

1. Der føres kontrol med de foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel, ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet.

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

2. Modtagere af uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetale de pågældende beløb. Artikel 80 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin ⁽¹⁾ finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL V

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Artikel 17

Statsstøtte

1. For de landbrugsprodukter i traktatens bilag I, som traktatens artikel 107, 108 og 109 gælder for, kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 108 give tilladelse til driftsstøtte til produktion, forarbejdning, afsætning og transport for at afhjælpe de særlige ulemper, der påhviler landbrugsproduktionen på de mindre øer som følge af deres status som øsamfund, deres lille størrelse, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter samt deres afstand fra markederne.

2. Grækenland kan yde yderligere støtte til gennemførelsen af støtteprogrammet. I så fald skal Grækenland anmelde statsstøtten til Kommissionen, som skal godkende den i overensstemmelse med denne forordning som en del af støtteprogrammet. Den således anmeldte støtte anses for at være anmeldt i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, første punktum, i traktaten.

3. Med forbehold af nærværende artikels stk. 1 og 2 og uanset artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med visse landbrugsvarer ⁽²⁾ finder traktatens artikel 107, 108 og 109 ikke anvendelse på betalinger, som Grækenland i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til kapitel III og IV i nærværende forordning.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 18

Bevillingsramme

1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er interventioner til regulering af landbrugsmarkederne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

2. Unionen finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel III og IV, med et årligt beløb på op til 23,93 mio. EUR.

3. Det beløb, der årligt bevilges til finansiering af den særlige forsyningsordning, som er omhandlet i kapitel III, må ikke overstige 7,11 mio. EUR.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, hvori de krav fastsættes, i henhold til hvilke Grækenland kan ændre fordelingen af de midler, der hvert år afsættes til forskellige produkter, som er omfattet af den særlige forsyningsordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21, vedrørende betingelserne for fastsættelsen af det årligt maksimumsbeløb, der kan afsættes til foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand, forudsat at en sådan tildeling er rimelig og forholdsmæssig.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Nationale foranstaltninger

Grækenland træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i forordningen fastsatte kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner overholdes, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 20

Meddelelser og rapporter

1. Senest den 15. februar hvert år meddeler Grækenland Kommissionen, hvilke bevillinger det disponerer over til gennemførelse det følgende år af den foreløbige forsyningsopgørelse og de enkelte foranstaltninger til fordel for den lokale landbrugsproduktion i støtteprogrammet.

2. Senest den 30. september hvert år forelægger Grækenland Kommissionen en rapport om gennemførelsen i det foregående år af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.

3. Senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning; rapporten ledsages eventuelt af passende forslag.

Artikel 21

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 21. marts 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har

informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 22

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der er nedsat ved artikel 141 i forordning (EF) nr. 73/2009. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1405/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådet vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1405/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3	Artikel 8
Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 10
Artikel 4, stk. 3	Artikel 12, stk. 1
Artikel 5	Artikel 13
Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 8	Artikel 4
Artikel 9, litra a) og b)	Artikel 15, stk. 2
Artikel 9, litra c), d), e), og f)	Artikel 5
Artikel 10	Artikel 7, stk. 2
Artikel 11	Artikel 17
Artikel 12	Artikel 18
Artikel 13	Artikel 6, stk. 1
Artikel 14, litra a)	Artikel 6, stk. 2-4
Artikel 14, litra b)	Artikel 7, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 3
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 23
Artikel 21	Artikel 24